

Прик[😊]ли

Приходить син "нового українця" до батька і каже: - Тату, ти мені обіцяв дати одинадцять доларів, якщо я отримаю "п'ять" із математики. Так ось, учора вчителька мені поставила "три", а сьогодні - "два". Разом буде "п'ять". Давай обіцяні бакси! - Нема базару, - відповідає батько і дістає гроші. - Ось тобі один долар, а ось ще один. Разом - одинадцять! Вчи і далі так математику, синку!

- Чи зрозуміли ви мене?- запитав учитель в кінці уроку. - Зрозуміли! - То хто наведе приклад з префіксом "пре"? - Поїзд пре, - відповів один з учнів.

- Ти від кого почув це жахливе слово? - накинулась мама на сина. - Від Діда Мороза, мамо. - Не може бути! - Може! Він сказав це, коли Петько заліпив йому сніжкою в око!

Після новорічної ялинки в дитячому садку батько каже синові: - Синку, ти вже великий, повинен розуміти, що ніякого Діда Мороза немає. Це був я. - Так, я знаю. Лелекою теж був ти.

- Мамо, а де я взявся? - У гарбузах тато спіймав. - А тато де взявся? - Його бабуса теж у гарбузах спіймала. - А тебе також у гарбузах спіймали? - Та й мене так само. - Ага. Отже, тому ото в нас гарбузи такі потолочені. А бабуса казала, що то - коза.

Мама - Вовочці: - Сідай і розкажи мені якусь цікаву історію. - Я не можу сісти. Справа в тому, що я щойно розказав одну цікаву історію татові.

- Сьогодні я вбив п'ятьох мух, - розказує Вовочка мамі. - Двох самців і трьох самок. - Та ну? А як же ти визначив їхню стать ? - Дві сиділи на пляшці з-під пива, а три - на дзеркалі...

Мама Вовочки - вчителю: - Мій Вовочка - геній. У нього стільки геніальних ідей, правда ж? - Так, особливо коли справа доходить до уроків хімії.

- Дідусю, а правда, що на зло потрібно відповідати добром? - Так, онучку, правда. - Тоді дай мені грошей на морозиво, я розбив твої окуляри.

Хлопчик у магазині канцтоварів: - У вас є зошити в кружечок? - ??? - А клей для першого класу? - Такого не буває! Хтось із черги не витримує: - Малий, не мороч продавцю голову. А до речі, у вас є глобус Львова?

В школі пишуть твір на тему: "Мої батьки". Дев'ятирічний хлопчик написав: "Батьки нам дістаються в такому віці, що від багатьох звичок нам їх вже не відучити".

- Мамо, - перелякано говорить Павлусь дивлячись у вікно. - Он іде тато! Що ми йому раніше покажемо - твоє нове плаття чи мій щоденник?

- Тату, чому цей фільм заборонено дивитись дітям? - Сиди тихенько, зараз зрозумієш.

- От бачиш, і тато може тебе помити, а ти думав, що без мами ми не обійдемося. - Так, звичайно, тільки мама завжди перед тим, як мити, знімає з мене чобітки.

- Оксано, ти знову дітей в село везеш? - Так, соромно до батьків з пустими руками їхати.

- Мамо, я більше до школи не піду: знову Глушко буде ставити підніжки і гасати по коридорах, Дубчак петардами стріляти, а Цибульський ще взимку так сніжкою в око заліпив!.. - Треба, сину, треба, - відказує мати, - ти ж директор.

Був пізній вечір, а Миколка все сидів та читав книжку. - Лягай спати, бо пізно, - нагадала мама. - Ні, мамочко, я повинен обов'язково прочитати книжку сьогодні. - Чому так спішиш? - Тут на обкладинці написано: "Книжка для дітей від шести до восьми років", а мені завтра буде дев'ять!

Бабуса каже своїй онуці: - Будь чемною, слухняною, бо прийде вовк і з'їсть тебе, як Червону шапочку... - Знаю, знаю! Але він спершу з'їв бабусю...

Малого Миколку запросили на іменини. На столі, як водиться, усього було вдосталь. - Їж ще, Миколко, - припрошує господиня. - Дякую, вже нікуди, - з виразом блаженства відказує хлопчик. - Тоді, - всміхається господиня, - набери собі в кишені фруктів і печива, їстимеш дорогою. - Дякую, - лунає несподівана відповідь. - Я вже набрав.

На занятті з фізкультури, щоб діти крокували в ногу, вчитель час від часу повторює: - Лівою! Лівою! Маленький Миколка здивовано запитує: - А що робити правою?

Чоловік прийшов з роботи і запитує жінку: - А Миколка вже вдома? - Вдома, вдома! - Щось не видно... - Як не видно? Он підручники по підлозі розкидані і кішка під диван забігла!

- Тату, тату, увімкни мені, будь ласка, телевізор. - Там, синочку, нічого немає... - відповідає батько. - А я і нічого люблю дивитися...

- Мамо, мені терміново потрібен братик, - говорить чотирьохрічний Дмитрик. - Навіщо? - Щоб битися з ним...

- Мамо, мене собака хотів вкусити, але передумав, - говорить п'ятирічна Оксаночка. - Чому передумав? - А він згадав, що мене знає, бо вчора на мене гавкав, а я йому відгавкувала...

Першокласник Сергійко, повернувшись зі школи сказав: - Я в школу не піду. - Чому? - запитала бабуса. - Бо там треба писати й читати, а я не вмію, а розмовляти я вмію, так на уроках не дозволяють.

- Татусю, допоможи мені задачу розв'язати. - А ти вже над нею думав? - Думав. - Ну і що придумав? - Що краще списати у тебе чи у Вовки.

Першокласниця Олеся старанно виводила в зошиті кривульки. Брат побачив і кинувся до неї: - Ой, що ж ти наробила, в моєму зошиті. - А хіба це твій? - здивувалась Олеся. - Ну, а чий же? - А там написано, що то загальний зошит, - то це і твій, і мій.

- Скільки учнів у вашому класі? - З учителькою - тридцять п'ять. - Отже, без неї тридцять чотири! - Е, ні! Без учительки в класі не залишиться жодної душі!

Мама: - Васильку, будь чемний, бо сьогодні день твого Ангела! Василько: - А коли я нечемний, тоді день мого Чортика?

Батько будить малого сина: - Синку! Вставай, до школи пора. - Не хочу! - відповідає той спросоння. - Вставай! Невже у тебе немає сили волі? - Є, - каже малий, - але вона ще спить.

Син приходить додому в подертому спортивному костюмі. - Що сталося? - суворо запитує батько. - Побився із сусідським Андрієм. Неподобство! - обурюється батько. - Тепер доведеться новий костюм купувати. - Ти б бачив Андрія - його татові доведеться нового сина купувати! - гордо відповів на те син.

Іде якось слон дорогою, а назустріч йому мураха: - Слоне, знімай штани! - Навіщо? - Знімай, кажу! Слон зняв штани, мураха довго лазила по них, роздивлялася, а потім і каже: - Одягай. Мої з кишеньми були.

На уроці хімії: - Михайле, у тебе якого кольору розчин? Жовтого. - Молодець, сідай. А у тебе, Васю? - Червоного. - Теж непогано, сідай. А у тебе, Вовочко? - Коричневого. - Двійка! Клас, лягай!!!

Подивись, які гарні черешні на дереві у нашого сусіда, - каже старший брат молодшому. - Черешні гарні, - погодився той. - Але висять на поганих гілках. - Чому вони погані? - Тонкі. Через них я вже двічі падав.

Бабусю, навіщо ти одягаєш окуляри? - запитує онука. - Хочу вишивати. - Одягни й мені. Я теж хочу вишивати.

З вікна третього поверху мама кличе сина: - Дмитрику! Йди мерщій додому! - А в мене Петрик машину відібрав. - Нічого! Пішки дійдеш!

Мама каже синові: - Хіба так читають книжку? Ти ж пропускаєш по кілька сторінок. - А ця книжка про шпигунів - хочу їх пошвидше впіймати.

П'ятирічний Андрійко, почувши по радіо про відмивання брудних грошей, здивовано запитує маму: - А паперові гроші теж відмиватимуть від бруду?

Учень відповів на відмінну оцінку. Вчитель попросив щоденник. - Я забув щоденник удома, - відповів хлопчик. - Візьми мій! - запропонував сусід по парті.

- Тобі не соромно вчитися на двійки? - запитує вчитель учня. - Соромно, але ж двійки у журнал ставлю не я, - відповів той.

- Дмитрику, скільки ніг у кота? - Дві - щоб бігати і дві - щоб гальмувати!

- Вітю, ти чому не даєш санчата братові? - запитує мама. - Я даю, тільки трішки: я на санчатах спускаюся з гори, а він їх на гору везе.

- У твоєму віці Наполеон був найкращим учнем у класі, - докоряє батько синові. - А в твоєму, тату, він вже був імператором! - відповів син.

THE END...